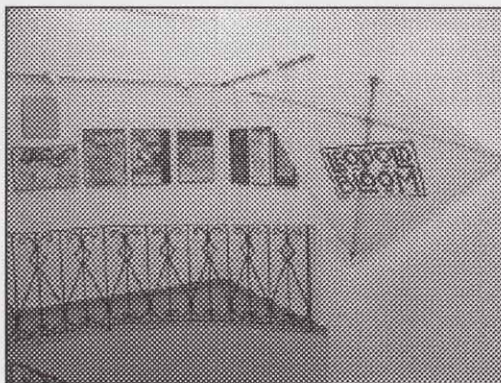

Volt egyszer egy Vadnyugat

Leopold Bloom nyolcadik szombathelyi feltámadása kontra Nagy Imre gyásznapja, ennyi történt: július 16-án. A két párhuzamosan futó rendezvény politikai színezetű összecsapás szinte észrevétlenül zajlott, nagyobb botrány majd a közgyűlésen várható.

Gyászolók diadala

Reggel tíz óra: az utca egyik oldalán, az 56-os emléktábla előtt gyászindulós, koszorúzás, ékesszólós nagyestélyis megemlékezés. A tömeg a mártírhálált halt miniszterelnökre, Nagy Imrere gondol. Helyesen teszi, az ünneppel csak egy a baj, nem valamiért, hanem valami ellen született. Mint tudjuk, a liberális pártokhoz köthető Bloom nap szálla lett a jobboldali városvezetés szemében. Városunk alpolgármestere, Prugberger Emil pár éve felfigyelt egy tényre, miszerint a rendszeresen június 16-án megtartott Bloom-happeninget az alternatív (liberális, bolsevik és anarchista) művészpártolók pont Nagy Imre kivégzésének napján ülik. A gyalázatot az önkormányzat először erőből kívánta lenyomni, tavaly a programot kiiktatta Szombathely hivatalos programjai közül, és támogatását jelentősen csökkentette. (Aztán tavaly, mire a gyász napja felvirradt, valahogy elfeledkeztek Nagy Imréről, akkor senki sem koszorúzott.) Idén azonban minden a maga nemes voltában leledzik. A "csupa hit falánál" (Puberger Emil) szép versek, magasztos gondolatok, nemes gesztusok és a helyi politika erői sokasodnak.

Sárga veszedelem

Az ellenség balról, helyesebben középről pontban tízkor érkeznek. Bloom serege a megemlékezéssel egy időben, az utca másik oldalán, a Superinfo szerkesztősége előtt szerveződik. (1-0) Virág Lipót reggeli zarándoklatához tíz-tizenöten csoportosulnak. A mozgalom tagjai sárga egyen-pólót húznak, majd a Fő tér felé veszik útjukat, közben arany színű Leopold Bloom feliratokat fűjnek a járdára. (Így jelölik Bloom kálváriájának szombathelyi nyomát.) Az erődemonstráció a Fő téren tovább folytatódik, a Bloom nap hivatalos megnyitója közben ismeretlen eredetű gyermekfűvósok hada zengi be a placcot. A gyerekek pontosak, akkor kezdenek, amikor a regényhős fiktív főtéri háza előtt a megnyitó első mondata felcsendül.

A mérkőzés végeredménye: egy – egy. A sokszínűség jegyében telik a Fő téri délelőtt: a Szentháromság-szobor oldalában százfős csapat rezegteti a "Volt egyszer egy Vadnyugat" dallamát, őket pár méterre, a Bloom-ház előtt Mérei János harmonikán a Rákóczi Indulóval kíséri. Közben a külsikátorból, a bevásárló-turisták mögül elősiklanak a gyászolók is, a bulit ők sem hagyják ki. A rejtőzködő Pruberger polgártárs és csapata azonban hamar továbbáll, nem sokáig bírják ezt az avantgarde gyalázkodást.

Világ polgárai egyesüljete!

Azért Virág Lipót ünnepélyes megnyitót kap. Az első köszöntő, Feiszt György a rendezvény jelentőségét hangsúlyozza. Kiderül, a Dublinból elindult Bloomsday mára olyan népszerűvé vált, hogy világszerte számos helyen megrendezik, Tokión át Sydneyig. A napról az internet sem feledkezik meg, közel kétszáz elérhetősége van. Továbbá azt is megtudhatjuk, hogy a tudomány legújabb állása szerint Virág Lipót minden bizonnyal Szombathelyen született.

bizonytal Szombathelyen született.

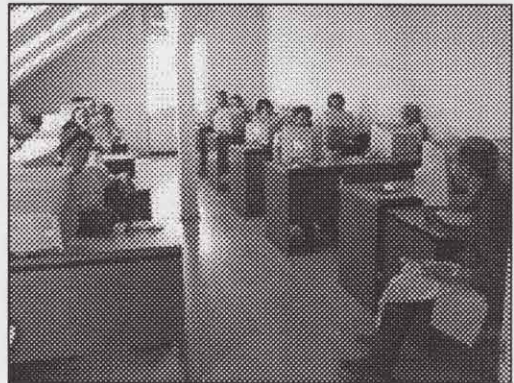
Tehát az írek legnagyobb büszkesége, James Joyce jogosan írta bele városunkat az irodalomtörténetbe. Az összművészeti megmozdulás első állomás a szokásos menetrend szerint zajlik.

A gyermeksereg a Rózsaszínű párducot fújja, közben a Káldi János helyi költő által megálmodott Világító Kapanyéllal lovaggá ütök az idei Bloom-díjast, a Helyettes Szomjazók elnevezésű csoport egyik képzőművészt: Elek Ist (sic!). A díjazott egy csinos kék lavór és hokedli segítségével rituálisan megfürdik, a lábmosás után, már "tisztá hülyeként" Kemény István "A néma H." című könyvéből idézget. A belvárosi ceremónia végeztével a csapat az Elender Székházba vonul, közben az aszfalt-betyár-művészek Leopold Bloom feliratokat fújnak a kövezetre. A Leopold Bloom Galériában whisky és a jegyzett Leopold Bloom mappa legújabb /20./ száma, a Superinfo üveg mögé rejtett rajz-lapjai fogadnak. Itt véget ér a délelőtt.

Az elit-buli tovább gördül

Virág Lipót egyetemes bolyongása délután fél négytől, észrevétlenül dökög tovább. Plakát nincs, időközben a városban közzétett program is átalakult. A programok időpontjáról csak személyesen, vagy mobiltelefonon a szervezőktől értesülhetsz. Így nem csoda, hogy az Elender Székházban Joyce: Számkivetettek című drámájának könyvpremierjén tizenhatan tolongunk.

A családi beszélgetés résztvevői persze remekül szórakoznak, a kötet fordítója, Kappanyos András élvezetes szemináriummal szórakoztat. Az igényes kötet egy sorozat harmadik darabjaként, a város támogatásával az idei Bloom napra jelent meg. Leopold Bloom és barátai eztán az MMIK-ba vonulnak, ahol Najmányi László "Leona Blum átmege a szobán" című szürreális mozgásszínházát figyelik. A video-installációkból, gépzeneből, és mozgásból összegyűrt előadás legnagyobb sztárja az előadás elején és végén piros színben világító és daloló kerti törpe lesz.

A kitarók kicsiny köre eztán a Malom utcába, az Ír kocsmába menekül. A sörözös kedv hamar feledteti a következő műsorszámot, amely munkacíme: "Leopold Bloom látogatása a Hegedűs családnál". A titokzatos randevúról majdnem lemarad a húsfőző ünneplő brigád, ám Hegedűsék legkisebb lánya személyesen megjelenik és csalogatja otthonába a híveket. A középiskolás fokon prezentált szürreális színelőadás aztán mégse marasztal.

Zsírban az igazság, zsírban a vigasz

Virág Lipót az éjszakába a 99-es Műhely közös kiállítása vezeti be, az Isis irodaházban. Meglepetésére a felújítás előtt álló házban tisztos számú érdeklődő jelenik meg. A Passzázs korlátok és megkötések nélküli kiállításnak készült, az alkotók fiatal budapesti és Vas megyei képzőművészek. A Jugoszláv Tudósok nevű zenekar egykori embere, Tóth Gábor sajátos megnyitással kedveskedik. Performanszának középpontjában az erőt jelképező zsír áll, amit az iroda vakolatlan falára ken, majd felgyújt. A füsttől és a szagtól a késői tárlatlátogatók kevésbé edzett része a turbógepárd sebességével menekül az utcára, hogy aztán ott folytasson társasági életet.

Érdekesség akad bőven, itt van Koroknai Zsolt és Nagy Róbert videoinstallációja, Bartek Péter falat betöltő figurális festménye, Nagy Csaba szobra, Elek Is (állítólag fordítva felállított) anyaga, Dr. Máriás, Pető Hunor, Rudolf Trylus alkotása és Székely Ákos tányéron hamburgerként felszolgált cipőtalpai.

Mégis csak...

Az idén Leopold Bloom szomorkásan búcsúzott. A nyolcadik forduló a fesztivál történetének legsivárabb, és legkevésbé megszervezett programját hozta. A fesztivál a nullpontra zuhant, színvonala, és vérkeringése megrekedt. Az okot a szervezők a pénztelenséggel magyarázzák. Lehet... Végezetül minden tisztelet azoknak a művészeknek, akik ilyen körülmények között, anyagi honorárium nélkül is kitarottak. Mert azért el kell ismerni, e program nélkül még élhetetlenebb ez a mi helyi kis polgári kultúránk.

P.Sz.